

LANDSKAPSSTYRELSENS FRAMSTÄLLNING
till Landstinget med förslag till landskapslag
angående ändring av landskapslagen om all-
männa vägar i landskapet Åland.

Allmän motivering

Enligt landskapslagen om allmänna vägar i landskapet Åland (23/57), nedan kallad väglagen, har landskapsstyrelsen möjlighet att lösa in fast egendom som behövs för vägändamål. Bestämmelser härom ingår bl.a. i 35-39 §§ väglagen. När egendom inlöses för annat allmänt ändamål än vägändamål tillämpas landskapslagen om expropriation av fast egendom och särskilda rättigheter (79/62), nedan kallad expropriationslagen.

Rätten till ersättning i anslutning till inlösningsförfarandet är i vissa avseenden vidare enligt expropriationslagen än enligt väglagen. Vid inlösen på grund av expropriationslagen erhåller således fastighetsägaren en bättre rätt gentemot inlösaren, såvitt gäller ersättning för kostnader i samband med bevakning av sina intressen vid den förrättning där inlösningsfrågan avgörs. För att skapa enhetlighet i inlösningslagstiftningen föreslås väglagen ändrad så att fastighetsägaren ges rätt till ersättning för bevakning av sina intressen vid vägförrättning.

I rikslagstiftningen har liknande ändringar gjorts (lagen om allmänna vägar FFS 243/54, ändrad genom FFS 334/88).

Detaljmotivering

70 §. Eftersom ränta inte betalas på ersättningen av kostnader för intressebevakning vid expropriationsnämndens sammanträde föreslås ränta inte heller utgå för motsvarande intressebevakning vid vägförrättning.

75 §. I 75 § 1 mom. gällande lag uppräknas de lagrum där bestämmelser ingår om ersättningar som enligt 37 § 2 mom. 3 punkten skall behandlas vid vägförrättning. Några av dessa ersättningsfrågor upptas endast på yrkande andra skall prövas på tjänstens vägnar av förrättningsmannen. De frågor som förrättningsmannen är skyldig att uppta vid förhandling anges särskilt i 76 § 3 mom gällande lag. Landskapsstyrelsen föreslår att 75 § 1 mom. ändras så att de ersättningsfrågor som där nämns skall prövas och avgöras på tjänstens vägnar varvid 76 § 3 mom. upphävs.

Prövning jämlikt 62 § 5 och 6 punkterna bör vara beroende av ersättningsanspråk från fastighetsägaren eftersom det i bestämmelserna inte specificeras några grunder för ersättning. En bestämmelse om ersättningar som förutsätter yrkande föreslås fogat till 75 § som ett nytt 2 mom. varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom.

78 § 1 mom. Med anledning av ändringen av 75 § och upphävande av 76 § 3 mom. har nödvändiga lagtekniska ändringar gjorts i 78 § 1 mom.

Med hänvisning till det anförda föreläggs Landstinget till antagande

L a n d s k a p s l a g

angående ändring av landskapslagen om allmänna vägar i landskapet Åland

I enlighet med landstingets beslut

upphävs 76 § 3 mom. landskapslagen den 17 juli 1957 om allmänna vägar i landskapet Åland (23/57),

ändras lagens 70 §, 75 § och 78 § 1 mom. samt

fogas till lagens 62 § en ny 6 punkt som följer:

62 §

Ägare av fastighet är berättigad att av väghållaren utfå ersättning:

6) för skäligen kostnader föranledda av nödvändig bevaktning av vägförrättning.

70 §

På ersättning som avses i detta kapitel, med undantag av ersättning som nämns i 62 § 6 punkten, erläggs sex procents ränta. I fråga om upplåtelse av område beräknas räntan från ingången av den första månaden efter den månad under vilken väghållaren tagit marken i besittning. I övriga fall beräknas räntan från ingången av den första månaden efter den månad under vilken ersättningen fastställdes om inte landskapsstyrelsen av särskild anledning bestämmer på annat sätt.

75 §

Är det fråga om ersättning som avses i 62 § 1 mom. 1-4 punkten, 63 § 1 och 2 mom., 64 § 1 mom., 65 eller 66 §§ och har överenskommelse inte träffats om storleken av ersättning, skall vid vägförrättningen prövas och avgöras om och till vilket belopp ersättning skall utgå även om något yrkande därom inte har framställts.

Ersättningsfrågor som nämns i 62 § 5 och 6 punkterna upptas vid vägförrättning till prövning och avgörande endast på yrkande av sakägaren.

Har fråga om ersättning som avses i 1 och 2 mom. inte behandlats vid vägförrättning eller kan ersättningen bestämmas först sedan vägförrättningen avslutats så skall ersättningsyrkandet avgöras av länsstyrelsen. Detsamma gäller när frågan rör i 63 § 2 mom. nämnd ersättning som inte varit föremål för vägförrättning och när anspråk med stöd av bestämmelserna i detta kapitel görs på annan än i 1 eller 2 mom. avsedd ersättning.

78 §

Ersättningsanspråk som nämns i 75 § 2 mom. och som kan prövas vid vägförrättning skall framställas på det sätt som anges i 76 § 1 mom. vid äventyr att sökanden annars förlorar rätten till ersättning, om han inte kan visa laga förhinder eller annat giltigt skäl till att hans ansökan försenats.

Denna lag träder i kraft den

Mariehamn den 24 november 1988

L a n t r å d

Sune Eriksson

Lagberedningssekreterare

Olle Ekström